

Stanislav Navrátil

Narodil se 28. července 1941 ve vesnici Vír v okrese Žďár nad Sázavou. Vyrůstal s rodiči, bratrem a dvěma sestrami v malém domku v krásném prostředí u lesa a potoka. Otec Adolf pracoval v textilní továrně, maminka Žofie byla v domácnosti. Stanislavův táta byl nadšený ochotník, celý život hrál a později také režíroval místní amatérské divadlo. Toto prostředí ho jako malého kluka natolik ovlivnilo, že se po ukončení základní školy přihlásil do Brna na Pedagogickou školu, osvětovou větev, kde se předpokládalo, že talentovaní žáci se mohou dále rozvíjet na JAMU. Na školu se dělaly talentové zkoušky, byly tam předměty shodné s konzervatořemi, jako je jevištní řeč, pohybová příprava apod.

Když v roce 1960 ukončil školu, odešel na Bruntálsko, aby zde pracoval jako osvětový pracovník. Měl na starost veškerou kulturu ve svěřeném okrsku – oblast Vrba pod Pradědem. S několika nadšenci zde založil amatérský divadelní soubor. Repertoár si většinou psali sami. Vytvářeli poetické montáže – Ščipačovy Sloky lásky, pravidelné Divadlo poezie. Jevištně ztvárnili některá klasická díla, např. Erbenovu Kytici.

Po základní vojenské službě 1963 dostal za úkol vybudovat v Bruntále kulturní středisko, které bylo pokračovatelem Osvětové besedy. (To byly zařízení, které zřizovaly obce a ty organizovaly kulturní dění v obci). V kulturním středisku pracoval jako ředitel až do roku 1967, kdy byl přeložen do stavu pracovníků ONV na funkci ředitele Okresního domu osvěty. (ODO – kulturní zařízení, které pečovalo o rozvoj kultury v celém okrese Bruntál). Zde vzniklo mnoho aktivit, na kterých měl autorský podíl. Pořádali majálesy, přehlídky amatérských divadelních souborů. Velký úspěch zaznamenala adaptace divadelní hry Noc na Karlštejně. Původní divadelní představení se posléze rozhodli přenést na nádvoří bruntálského zámku. V režii amatérského režiséra Josefa Štěpánka vystoupilo 93 účinkujících. Mimo hlavní postavy bylo představení obohacené šermíři, pážaty, trubači a jezdci s pěti koňmi. Stanislav hrál postavu Peška. Atmosféru doplňovalo i osvětlení, vedle klasických reflektorů, byly použity louče a otevřené ohně, které pozorně střežili dobrovolní hasiči. Hra zaznamenala republikový úspěch, proběhlo mnoho repríz. Psal se rok 1968 a nadějně rozvíjející se kulturní život na Bruntálsku ukončil 21. srpen a vstup varšavských vojsk na území Československa.

Po počátečním šoku se kulturní pracovníci v okruhu pana Navrátila rozhodli dát najevo nesouhlas se vstupem vojsk. Tehdejší vedoucí kultury Vladimír Morávek přišel s návrhem ustanovit redakční radu a prostřednictvím vysílače podávali zprávy o situaci v zemi. Tento akt odporu byl později, v roce 1970, důvodem odchodu pana Navrátila ze zaměstnání. Také byl po dvou letech donucen ukončit studium Právnické fakulty v Brně, na kterou nastoupil v roce 1967.

V roce 1970 odešel z Bruntálu. V místě bydliště nemohl práci sehnat a hrozilo, že by mohl být trestně stíhaný za příživnictví. V Kolíně a později v Praze zastával různé dělnické profese, pracoval jako malíř, asfaltoval dálnici, nakonec zůstal na dlouhá léta v družstvu Směr, kde pracoval jako izolatér. Do Bruntálu se vrátil až po „sametové revoluci“ v roce 1989.

V Praze se dostal k disentu, občas převážel tištěné materiály na Moravu. Účastnil se demonstrací. Jak se později dozvěděl, byl před listopadem 1989 zařazen do tzv. „Akce Norbert“, která měla za úkol podle vytvořeného seznamu zatknout osoby, nepohodlné pro režim. Ti si pak měli postavit koncentrační tábor a tam měli být zadrženi.

Po návratu do Bruntálu v roce 1990 nastoupil na Okresního úřad, v lednu jako vedoucího referátu kultury, v prosinci téhož roku byl jmenován do funkce přednosta Okresního úřadu v Bruntále. Během jeho působení ve funkci se podařilo uskutečnit návštěvu prezidenta Václava Havla, šlo o první návštěvu prezidenta republiky ve městě, dále tehdejšího předsedy vlády Václava Klause a mnoho dalších politiků.

Ve své funkci se také musel vypořádat s bleskovými povodněmi, které na Bruntálsku byly hned dvakrát. V roce 1996 a následující rok 1997. Přestože povodeň zasáhla mnoho obcí, podařilo se jí díky práci IZS skvěle zvládnout. Jak říká pan Navrátil „měli jsme náskok, zkušenost z povodně v roce 1996“. Za svou práci byl oceněn tehdejším ministrem vnitra Janem Rumlem. Také byl pozván Václavem Havlem na Hrad.

V roce 2002 šel se svými spolustraníky do komunálních voleb za sdružení Bruntál 2002 – 2006. S výrazně nejvyšším počtem hlasů byl zvolen starostou města. Tuto funkci vykonával jedno volební období.

Během jeho působení ve funkci se podařilo v Bruntále opravit náměstí, městský krytý bazén, společenský dům, postavit nový hřbitov, čističku odpadních vod, vystavět nemocniční operační sály, vytvořit křížovou cestu na Uhlířský vrch, která byla financována z darů donátorů.

Při vstupu Československa do Evropské unie se rozsvítil kostel na Uhlířském vrchu jako symbol nového světla a naděje.